

ПРЕДСЕДАТЕЛЪ
НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТЪ

Господинъ Неджемеддинъ,

Много се радвамъ, че несте ме забравили и че имахте любезността да ми се обадите.

Чувствата ми къмъ Вашитѣ сънародници и къмъ Вашата родина, за които Вие говорите и които Вие познавате, преди още азъ да се занимавамъ съ общественна работа, оставатъ си същите и сѣга, когато заемамъ отговорния постъ Министъръ Председателъ на България и вървяйте драги Махмудъ, че тѣси ми чувства, за бидатъ едно отъ основните възхновение и на моята политическа дейностъ.

Ако Вие дохождате къмъ София, много не ме забравяте, ако ми се обадите.

Вашъ съгражданинъ

София, 17 Юни 1944 год.